Ner 6

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 13 *Stycznia v. s.* 1822 *roku.*

WIADOMOSCI KRAJOWE.

W gazecie petersburskiey z dnia 3 stycznia, w liczbie kawalerów orderu ś. Włodzimierza 4tey klassy, Nayłaskawiey mianowanych dnia 9 listopada r. z. są wymienieni: Za chwalebne wysłużenie więcey trzech lat, wybrani na urzędy przez szlachtę: Marszałek powiatu starodubowskiego półkownik *Jakób Czernołucki*, chorąży powiatu perejasławlskiego gubernii półtawskiey *Franciszek Romers*; prezydent izby sądu cywilnego gubernii słobodzko-ukraińskiey rotmistrz *Dymitr Roselion Szoszalski*, chorąży powiatu hadziackiego gubernii półtawskiey porucznik floty *Alexy Stawicki*, sędzia sądu powiatowego achtyrskiego gubernii słobodzko-ukraińskiey *Maxym Mandryka*, b. assessor sądu głównego wołyńskiego 2go departamentu a teraz radca tegoż sądu *Józef Zaleski*; Marszałkowie gubernii półtawskiey: powiatu mirgorodzkiego *Paweł Danilewski*, powiatu romieńskiego *Teodor Bezpalczew*, i powiatu przyłuckiego *Jakób Chorleńko*; assessor sądu kryminalnego gubernii słobodzko-ukraińskiey sztabs-rotmistrz *Symon Kardaszewski*; assessorowie sądów ziemskich gubernii wołyńskiey powiatu rowieńskiego *Dymitr Woyciechowski*, gubernii półtawskiey powiatu hadziackiego ziemski kommissarz *Włodzimierz Bielecki*, Sędzia sądu powiatowego żmijewskiego gubernii słobodzko-ukraińskiey *Michał Saweliew*, tegoż sądu assessor *Mina Szczerbin*, podkomorzy powiatu łochwickiego gubernii półtawskiey *Grzegorz Camaley*, Sędzia sądu ziemskiego nowo-zybkowskiego gubernii czernichowskiey *Piotr Zeńczeńko*, i tegoż sądu podsędek *Michał Bardowski*, ziemski sprawnik lepelski gubernii witebskiey koleski rejestrator *Antoni Rylewicz*; Prezydenci: gubernii grodzieńskiey, kobryńskiego sądu granicznego Adam Xiążę *Massalski*, mińskiego sądu głównego 2go Departamentu *Ignacy Iwanowski*, grodzieńskiego sądu głównego 1go Departamentu *Leon Suchodolski*, grodzieńskiego gubernialnego sądu granicznego *Felix Andrzeykowicz*; gubernii podolskiey powiatu łatyczewskiego sądu granicznego *Jan Wołocki*, i witebskiego sądu głównego 1go Departamentu, Jan Hrabia *Plater*; Marszałkowie powiatowi: gubernii grodzieńskiey powiatu nowogródzkiego *Józef Woyniłowicz*, gubernii podolskiey powiatu bałtskiego Hipolit *Czernomski*, teyże gubernii powiatu olgopolskiego *Fabijan Lipiński*, i gubernii mohylewskiey powiatu sieńskiego *Kazimierz Sleżanowski*; Sędziowie: gubernii wołyńskiey sądu powiatowego kowelskiego *Michał Wolski*, i gubernii grodzieńskiey powiatu wołkowyskiego sądu grodzkiego *Bogumił Walter*; assessorowie: witebskiego sądu głównego 2go Departamentu *Mikołay Kanowski* i grodzieńskiego sądu głównego 2go Departamentu *Kasper Ruszczyk*; podolskiego sądu głównego 2go Departamentu deputat *Mikołay Popowski*; i gubernii mohylewskiey, podkomorzy powiatu mohylewskiego *Józef Dąbrowski*; za chwalebne wysłużenie lat 35 w rangach klassycznych, kijowskiego sądu głównego 2go Departamentu radca, *Mikołay Alexandrowicz*, witebskiego sądu głównego 1go Departamentu radca *Roman Horbaczewski*, radca dworu gubernii niżegorodzkiey horodniczy horbatowski *Piotr Terne*.

Przybyli do St. Petersburga: Naczelnik sztabu morskiego J. C. M. kontr-admirał *Fon Moller* 2gi, oremburski wojenny gubernator, jenerał piechoty, *Essen* 1szy; poseł bawarski, Hrabia *Brey*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 13 stycznia.

W rozkazie dziennym ogłoszono, iż kilkunastu oficerów różnego stopnia i różney broni przeznaczonymi zostali do nowo utworzonego korpusu pociągu.

W sobotę zeszłą upadł śnieg i już się zaczęły sanki uwijać po stolicy, lecz wkrótce sanna zamieniła się w błoto. Prawie co dzień w południe słońce dogrzewa. W ogrodzie P. *Ulrycha* widzieliśmy wczoray na zagonach rozkwitłe fijałki, lak, a nawet goździki i wiele innych kwiatów. W niektórych okolicach na końcu grudnia orano.

W tuteyszym instytucie lekarskim w tych czasach wiele wykonano operacyi bardzo szczęśliwych, między innemi, Helena *Choynacka*, córka wyrobnicy ze wsi Tarchomina, mająca lat 11 przypadkiem prawie wszystkie kości wręcę strzaskała, po kilkotygodniowem leczeniu dziewczyna już władać zupełnie może tą ręką. Felixowi *Szymaniakowi*, synowi szewca z Skierniewic, mającemu dopiero lat 5, uformował się kamień wielkości śliwki; operacya udała się naypomyślniey, a chłopczyna uzdrowiony powraca do oyca.

Jak jest niebespieczno kazać jechać prędko doroszkarzom, dowódi przypadek wydarzony przed kilka dniami, na ulicy mazowieckiey dyszel od pędzącey dorożki przeszył konia wartującego kilkadziesiąt dukatów, zaprzężonego w karecie wyjeżdżającey właśnie z kamienicy. Właściciel dorożki musiał stratę wynagrodzić.

W okolicy *Kłodawy* pewna obywatelka uczuła boleści w piersiach, zaczęły one puchnąć: rozumiano, iż to jest niebezpieczna choroba, zwana rakiem; lekarz przystąpił do operacyi i wydobył jakiś *owad* z nogami, dotąd nieznany. Oczekujemy obszernieyszego uwiadomienia o tem nadzwyczaynem zdarzeniu.

MIASTO WOLNE KRAKOW.

(*z Kur. Warsz.*) D. 7 b. m. zakończył się seym rzeczypospolitey w duchu jedności i zgody. Do pięknych uchwał tego seymu należy prawo, względem służących, którzy dotąd byli panami swoich panów, co przechodziłoby granice wszelkiey wolności. Uchwalono 10,000 zł. na dom roboczy, co uwolni od natręctwa próżniaków, skarżących się pozornie, iż niemają sposobu do zarobku i wyżywienia.

Do miasteczka 10 mil od Krakowa przyjechali aktorowie niemieccy, i grali po polsku komedyą *Dworek na gościńcu*: było to nader pocieszne widowisko, bo artyści nie znając języka, mechanicznie się ról uczyli, i prawie zawsze była akcya sprzeczna wymawianym słowem.

NIEMCY.

Sztudgard dnia 30 grudnia. Jedna z gazet naszych zawiera tę, niepotrzebującą zapewne żadnego potwierdzenia, nowinę, że gabinet wiedeński, po otrzymaniu wiadomości, jak Dywan przełożenia angielskie i austryackie przyymuje, postanowił, za zniesieniem się ze czterema wielkiemi mocarstwami, wydać woynę turkom, i że jest mowa o nowem między pięcią wielkiemi mocarstwami przymierzu. (*Korr. Hamb.*)

Austrya.

(*z Gaz. Lwow.*) Sprzymierzeni Monarchowie Europy, przekonani o przyjaznym wpływie na pomyślność ich ludów, pochodzącym z zupełney, jaka tylko bydź może wolności żeglugi, zgodzili się przy końcu aktu kongressu wiedeńskiego w d. 9 czerwca 1815 na artykuły, począwszy od 108 do 116, wraz na główne zasady, podług których wolno ma bydź tym rządom, których kraje przerzyna jedna lub więcey rzek, wnyść między sobą w szczególne układy dla przywrócenia na takowych wspólnych rzekach wolney żeglugi.

Na zasadzie tych oznaczeń, C. K. tayna nadworna i stanu kancellarya i C. K. kommissya nadworna handlowa, która mocą powierzonego sobie przez N. Pana środkowego kierowania sprawami, ściągającemi się do wzrostu narodowego przemysłu, handlu i żeglugi w całey Monarchii, starała się od owey epoki nieustannie i za porozumieniem się zastosować także wspomnione oznaczenia do ważnego dla wielkiey części Niemiec handlu na rzece *Elbie*, na którey wolności żeglugi od wieków próżno spodziewano się. Na ten koniec przedsięwzięto wszelkie przygotowawcze układy, oraz korzystano z pierwszey chwili przyjazney, aby wnyść w potrzebne porozumienie się z innemi państwami, nad brzegami *Elby* położonemi, jako to: z Prusami, Saxonią, Hannowerem, z Daniją dla Xięztw Holsztyńskiego i Lauenburskiego, z Xięstwem meklemburg-szweryńskiem, z trzema domami Xiążąt Anhaltsko-Bernburskich, z Xięztwem Köthenskiem i Dessauskiem, tudzież z wolném miastem Hamburgiem należącem do związku.

Tak tedy w roku 1819 udało się w *Dreznie* zwołać pełnomocników wspomnionych, i jednakowemi uczuciami, ku tak dobroczynnemu i wysokiemu celowi napełnionych rządów, którzy pełnomocnicy zebrawszy się, poruczyli jednomyślnie przewodnictwo Ces. Austryackiemu pełnomocnikowi, a przejęci ważnością swojego poselstwa, jako też ożywieni rzadkim duchem zgody i zobopólnego zaufania, nakoniec po niektórych pokonanych trudnościach, podpisali w 23 czerwca t. r. dla urządzenia żeglugi na rzece *Elbie*, stosownie do uchwał kongressu wiedeńskiego, złożoną z 33 art. ugodę, którey ratyfikacye od wszystkich Państw nadbrzeżnych teyże rzeki nastąpiły, i w d. 12 t. m. podobnież w *Dreznie* uroczyście zostały wymienione. Podług treści tego aktu żeglugi, który niebawnie w całey zupełney treści publicznie ogłoszony zostanie, rzeka *Elba* jest za wolną uznaną; szyprowie każdego z nadbrzeżnych państw, będą mogli wypływać wolno ze wszystkich punktów *Elby* aż na morze; i gdzie im ich dobro wskaże, mogą brać tam i na powrót ładunek; podróży ich nie wstrzyma na całey *Elbie* żadne prawo, zmuszające do płacenia haraczu lub składania towarów; żadne przywileje cechów szyprowych, żadne prerogatywy jakiegokolwiek miasta, korporacyi, nie będą obowiązywały wolnego szypra, który mając własny statek i jego osadę płynie swobodnie z jednego mieysca handlowego na drugie. Urzędy celne w liczbie 35, strzegące pierwey brzegów *Elby*, zmnieyszone są do czternastu na całey rzece, płynącey przez dziesięć państw nadbrzeżnych. Cła, mające niegdy tak szkodliwy wpływ na handel i żeglugę, nie tylko umiarkowano, lecz oparto na stałych oznaczeniach, i nie mogą bydź nigdy podwyższane bez wzajemnego wszystkich Państw porozumienia się. Przedmioty przemysłu i pierwsze potrzeby życia nic nieznaczącey podlegają opłacie. Dawnieysze liczne przeglądania ładunku statków, po całey *Elbie* płynących, ograniczone zostały w zupełném zaufaniu na przeglądzie w jednem państwie. Wszystkie dowolności urzędników, podczas pobierania należytości i przeglądania ładunku, zniosły na *Elbie* należycie rozważone przepisy, zaprowadzono niektóre stosowne policyyne środki, ochraniające rzetelnego szypra od nieprzyzwoitości, a czuwające zatém nad nierzetelnym. Niewolno wznosić żadnych na rzece i przy brzegach, budowli, któreby przeszkadzały żegludze, a gdzie się jeszcze znaydą jakie zawady, takowe, skoro ta umowa zacznie mieć moc obowiązującą, powinny bydź niezwłocznie zniesione. Troskliwość tey ugody nie ogranicza się na samem ulepszeniu teraźnieyszego stanu żeglugi na *Elbie*. Skoro nowy porządek żeglugi pocznie bydź skutecznym na tey rzece, nie jedno jeszcze pozostanie do życzenia: nowe doświadczenia pociągną za sobą potrzebę nowych oznaczeń, a potrzeby handlu objawią się wtedy śmiało, kiedy ten swobodnie prowadzony będzie na wolney rzece. Dla tego zbierać się będą peryodycznie pełnomocnicy wszystkich państw nadbrzeżnych od czasu do czasu, i pierwsze zebranie się nastąpi w Hamburgu, po upłynionym roku, aby ku wsparciu tymczasowie osiągnionych przepisów, dodadź przywiedzionemu do skutku systematowi *Elby*, nowe i stosowne oznaczenia i systemat ten coraz bardziey ustalić.

Tak doyrzewają powoli owoce spokoyney zgody Państw związku niemieckiego, i pewnie potomność uzna z wdzięcznością, przynaymniey te mozolne prace rządów i czynne usiłowania owey, kierujący przezorności i pośredniczącego ducha zgody w sprawie narodowey, w którey potrzeba było ukończyć krzyżujące się sprawy prywatne, usunąć dawne zwyczaje i przesądy, co też rzeczywiście państwa nadbrzeżne ze stałością dopełniły: duchowi temu winne są Niemcy jednę z posad przyszłey pomyślności, która zapewne, po długoletnich pełnych ucisku stosunkach, tylko powoli może się wznosić, a którey nad każdą ludzką władzą, nad każdy niecierpliwy pocisk i popęd, zgodny duch życzliwości zapewnia więcey pocieszny wzrost w biegu kształcącego się czasu.

Rządowi pełnemu chwały teraz panującego Monarchy naszego, nayłaskawszego Cesarza zostawiono było, otworzyć nowy i korzystny sposób, a dla handlu szczególniey dogodną drogę wodą, dla zbywania płodów natury i sztuki, dla monarchii austryackiey, a szczególniey dla Czech, ożywić wewnętrzną żeglugę w tych północnych okolicach: ułatwić niektóre ważne związki handlowe z obcemi Mocarstwami, a tém samém przemysłowi narodowemu zapewnić środki, ku chwycemu się drogi, nowe pożytki przynoszącey.

Jego Cesarska Mość, zatwierdzając wspomnioną ugodę, raczył za prace w tey mierze przedsięwzięte okazać szczególne swoje uprzeymość przezesowi i zdawcy C. K. nadworney kommissyi handlowey, gdzie cały tok rzeczy odbywał się prezydyalnie, za porozumieniem się z C. K. tayną nadworną i stanu kancellaryą, mianowicie rzeczywistemu stanu i konferencyi jakoteż taynemu radcy, Filipowi kawalerowi *Stahl*, i rzeczywistemu radcy rządowemu, Antoniemu *Krausowi*; ces. austr. pełnomocnika przy kommissyi drezdeńskiey, radcę rządowego i starostę pragskiego mieyskiego Barona *Münch*, ozdobił małym krzyżem orderu ś. Szczepana, tudzież pełnomocników innych państw nadbrzeżnych: a zwłaszcza królewsko pruskiego posła w *Dreznie*, *Jordana*, W. krzyżem austr. orderu Leopolda; królewsko-saskiego taynego radcę skarbu *Bünau*; królewsko-hannowerskiego radcę legacyi, Barona *Stahlenheim*, i królewsko-duńskiego radcę legacyi *Fries z Irgens-Bergh*, małym krzyżem tegoż orderu; W. Xiążę meklemburski radca kamery *Steinfeld*; Xiążę anhaltski radca nadworny *Reich* i senator hamburski *Pehmöler* otrzymali po tabakierze ozdobioney cyfrą Monarchy. Takiż sam upominek łaski N. Pana odebrał były dyrektor w kommissyi podatkowey nadreńskiey *Eichhoff*, za dostarczone przez niego wypracowania ku użytkowi działań drezdeńskich. Nakoniec C. K. kapitanowi Józefowi *Eichhofowi*, użytemu za protokolistę podczas układów drezdeńskich, raczył N. Pan wyznaczyć nagrodę pieniężną 2,500 zł. reń. w M. K. z zastrzeżeniem, że stosownie umieszczony będzie w służbie cywilney ces. austryackiey.

Anglia.

(*z Korr. Hamb.*) Ktokolwiek zna depesze Lorda *Wellesley*, pisane z Hiszpanii, ten poznał z nich bliżey głęboko przenikliwego polityka. Przezorność i dyplomatyczną mądrość, z jaką przed wy-

prawą *Napoleona* do Rossyi, Szwecyą od związku z Francyą oderwał, dają nam wielkie wyobrażenie o dzielności jego umysłu, a uczucia, z jakiemi się zawsze względem Irlandyi odzywał, pozwalają spodziewać się, że w krótkim czasie nastąpi szczęśliwa odmiana stanu w tym pobratymczym dla nas kraju. Obawa zaś, żeby zamiary nowego wice-króla nie spełzły na niczem, z przyczyny urzędników podwładnych, jest zupełnie bez zasady. Lord *Wellesley* nie jest takim człowiekiem, któregoby niższi opanować mogli.

Kiedy przed niedawnemi laty chciano oznaczyć człowieka, który bez wielkiego natężenia, i bardziey chytrze, niż umiejętnie co rok bardzo przystoyną summę pieniędzy, zbierał, i tę na wymyślne życie i naywykwintnieysze zbytki obracał, dla którego żadne wino drogiem, żadne łakocie smacznemi nie były, którego żona, w sklepach modniarek i galanterników, przed wszystkiemi kupującymi pierwszeństwo miała; którego synowie naybezczelnieyszymi próżniakami byli, a którego córki, dla znacznego posagu i wytworney wyprawy, szukane były ze skwapliwością przez kandydatów do stanu małżeńskiego z klass wyższych; wtedy wymieniano jednego z dzierżawców arendownych. Dzisiay nieszczęśliwi ci nie są nawet w stanie zapłacić arendy, ani wygórowanych podatków; bankrutują jeden po drugim, a z przeszłey tak kwitnącey pomyślności wszystkim prawie nic nie pozostało, prócz martwiącego zarzutu, że z plonu siedmiu lat tłustych nie oszczędzili nic na potrzeby wielu lat chudych.

WŁOCHY.

Parma, dnia 14 grudnia. Dzień 12 t. m., jako trzydziesta rocznica urodzin Nayjaśnieyszey Pani naszey obchodzony był, przez odśpiewanie w kościele katedralnym uroczystego *Te Deum*, podczas którego stojący na placu przed kościołem batalion regimentu *Maryi Ludwiki* dawał powtarzane salwy, na które bateryе zamkowe odpowiadały. Wieczorem był wielki zjazd u dworu, oraz akademija wokalna i instrumentalna. Przy tey okoliczności, jenerał major *O'brien* i półkownik *Chimany*, mieli zaszczyt bydź przedstawionymi Nayjaśnieyszey Pani przez feldmarszałka porucznika i honorowego kawalera, Hrabiego *Neiperg*, i wezwani byli do stołu i na pokoje. Dnia 11, pod prezydencyą N. Pani na posiedzeniu kapituły orderu ś. *Jerzego*, mianowanych zostało czterech nowych kommandorów i 17 kawalerów. Podskarbim orderu został Margrabia *Cesar Ventura*, radca tayny N. Pani i kawaler wielkiego krzyża orderu *Karola*. (*Korr. Hamb.*)

SZWECYJA.

(*z Korr. Hamb.*) *Sztokolm, dnia 28 grudnia.* Jedna z gazet naszych zawiera, co następuje: „Dla okazania, że narodowe półki szwedzkie i w czasie pokoju służą z pożytkiem dla oyczyzny i podobnie, jak *legije rzymskie* przykładają się do uskutecznienia takich przedsięwzięć, które przynoszą chlubę narodowi, przykładają się do dobra powszechnego i podziwienie w potomności sprawić muszą, zasługuje na przywiedzenie, że w ostatnich 7 latach robota żołnierzy około kanałów *Gotha*, *Södertelje*, *Hielmare* i *Waddo*, około czyszczenia rzek i robienia dróg, około warowni w *Wanas* i t. p. wynoszą niemniey jak 3,510,314 dni roboczych. Jaką żołnierz miał przy robocie tey wygodę, okazuje się z nader małey liczby chorych i zmarłych. A jak się żołnierz sprawował, dają o tém chlubne świadectwo dowódcy woyskowi i mieszkańcy.

Tworzą u nas teraz jescze 9 batalionów strzeleckich.

NIDERLANDY.

(*z Gaz. Warsz.*) *Haga dnia 1 stycznia.* Ogłoszono tu przyjęte w izbie deputowanych prawo względem *budżetu* na rok 1822. Zwyczayne wydatki krajowe wynoszą 59 milionów 875,052 złotych hollenderskich, a nadzwyczayne 18 milionów 883,856 takichże złotych. Uchwalono oraz milion kredytu na nieprzewidziane zdarzenia.

Bruxella dnia 31 grudnia. Dnia 29 b. m. umarł tu jenerał *Dumonceau*, Hrabia *Borgendal*. Woysko dało mu przydomek *jenerała bez nagany*. Po wstąpieniu *Ludwika Bonapartego* na tron hollenderski, *Dumonceau* został mianowany marszałkiem i dowódcą miasta *Amsterdamu*.

AMERYKA.

(*z Gaz. Warsz.*) *Hawanna, dnia 12 listopada.* Niedawno odkryto tu spisek murzynów. Uwięziono 30 winnych, między któremi jest 5 panien.

Wczoray zawinął tu z *Vera Cruz* okręt wojenny Hiszpański z Vice-Królem *Apadaca*, który natychmiast ominąwszy miasto udał się do *Gauagabocoa*. Tegoż dnia przybyła korweta z drugim Vice-Królem *Novella*, od którego dowiedzieliśmy się, iż całe miasto *Vera Cruz* ogłosiło niepodległość, i że tylko zamek, mający 100 osady trzyma się jeszcze.

Piękność klimatu, taniość żywności i położenie portów w Chili, uczynią wkrótce kray ten składem towarów europeyskich. Pierwsza atoli korzyści odnosić będzie Anglia dopóty, póki Chiliyczykowie nie będą mieli dostateczney liczby okrętów. Zbytnia ludność Anglii znaydzie dobre przyjęcie w mniey ludnych ale żyznych okolicach południowey Ameryki, gdzie gruntu prawie darmo dostać można. Podatki są także bardzo małe. Odległość tylko i kosztowna podróż stanowią niejaką przeszkodę.

Co hiszpani Mexykiem czyli Nową Hiszpanią nazywają, składa się z 3 głównych prowincyi, to jest, 1) Gulaxary, 2) właściwego Mexyku i 3) Guatimali, i obeymuje 43,000 mil kwadratowych. Przed kilką laty rachowano ludności tego kraju około 6 milionów, lecz powiększyła się późniey. Miasto *Mexyk*, będące siedliskiem arcy-biskupa i uniwersytetu, liczy przeszło 140,000 mieszkańców, 29 kościołów i 22 klasztorów. Znayduje się tam także mennica dla całego Państwa. Leży w urodzayney dolinie i zbudowane jest na kilku, w środku jeziora *Tetzenco*, będących wyspach. Domy są przepyszne, bogactwa i zbytek mieszkańców wielkie. Nowa hiszpania jest dla tego nayważnieyszą, iż oba jey porty *Acapulco* i *Vera-Cruz* łączą ją z obódwoma Oceanami. *Acapulco* leży w odnodze morskiey i jest głównym portem spokoynego Oceanu. Tak zaś jest obszerny, iż mieścić się w nim może kilkaset okrętów. Miasto jego prowadzi wielki handel przez coroczne zawijanie tam flotty z *Marylla* czyli z Hiszpańsko wschodnio-indyyskich posiadłości i utrzymuje związki z brzegami Peru i Chili. *Vera Cruz* nad atlantyckiém morzem w odnodze mexykańskiey jest portem, który z Europą naywiększy prowadzi handel; i lubo to miasto jest niewielkie i niepozorne, niemające nad 8000 mieszkańców, nazwać się jednak może dla swojego handlu i bogactw nayważnieyszém handlowém miastem na świecie. Powietrze dla mokrego położenia jest w niém nie zdrowe, osobliwie dla Europeyczyków. Główny handel Europy z teraźnieyszém Cesarstwem mexykańskiém usadowi się zapewne w samey stolicy *Mexyku*, która, jako środkowy punkt dowozu przez *Acapulco* ze wschodnich Indyi, a przez *Vera-Cruz* z Europy, stanie się i stać musi naypierwszém handlowém w świecie miastem. Kopalnie złota i srebra w tym kraju są liczne i znaczne, osobliwie srebra, których do tysiąca liczą, i większa ich część znayduje się w prowincyi Mexyku. Naycelnieysze kopalnie złota znaydują się w prowincyi Veraqua; oprócz tego zbiera się tam złoto w rzekach i strumykach. Góry mexykańskie obfitują oprócz tego w miedź, żelazo i ołów; nie zbywa tam także na drogich kamieniach, jako to: szmaragdach, turkusach i ametystach. Posiada ten kray i dyamenty, jednak nie w takiey ilości, jak Brezylia; ale cukru wydaje więcey, niżeli która z innych części hiszpańskiey Ameryki. Niemniey rośnie tam bawełna i na jedwabiu nie zbywa; nayważnieyszym jednak płodem tego kraju po złocie i srebrze jest kakao, które sowicie wynagradza prace uprawujących; farby szkarłatney wysyła corocznie blisko milion funtów

Wiadomości rozmaite.
(z Kuryera Warszawskiego.)

Piszą z Neapolu: jeden bogaty izraelita tak się wzruszył nieszczęściem obywateli, utracających majątki przez burze w królewstwie neapolitańskiem, iż połowę swojey gotowizny ofiarował na wsparcie nieszczęśliwych jakiey bądź religii.

Oddawna zwyczajem jest u panujących w Turcyi, że Sułtan, tron osiągnąwszy, odbiera życie swoim blizkim krewnym, dla własnego bezpieczeństwa. Ottoman I własną ręką przeszył serce swego jedynego brata. Murad II, zabił 4 braci. Selim I, zamordował 5 braci i synowca. Mahomet III zbroczył się krwią 19 braci i tym podobnie.

W Paryżu ogłoszono wkrótce mające wyiść z druku dzieła, repertoryum dramatycznego cudzoziemskiego: będą tam sztuki rossyyskie, angielskie, szwedzkie, niemieckie etc. osobliwszą jest rzeczą że nie umieścili Francuzi ani jednego dzieła dramматycznego polskiego, chociaż byli widzami w Warszawie kilku sztuk oryginalnych, zasługujących na umieszczenie w tym zbiorze.

W papierach pozostałych po Lordzie Makartney znayduje się opisane następujące zdarzenie: Ten Lord został ozdobiony od Stanisława Augusta orderem orła białego; późniey jako nadzwyczayny poseł, odbył sławną podróż do Chin. Przy pierwszey audyencyi u Cesarza Chińskiego miał na sobie wstęgę i gwiazdę tegoż orderu; jeden z Mandarynów pierwszey klassy przystępuje do Lorda mówiąc: wszakże to jest polski order? tak jest odpowie Lord, lecz dziwi mię, iż mandaryn chiński zna tę ozdobę; mόy oyciec, znakomity obywatel litewski, miał takiż order, odpowie Mandaryn! Lord Makartney zapisał nawet nazwisko tego obywatela, lecz tak przekręcone, iż w żaden sposób niemożna się domyśleć, z jakiey familii pochodzi ów urzędnik chińskiego cesarza.

W nowym dzienniku nadwislańskim znayduje się umieszczona wiadomość, że w mieście hiszpańskiem *Huesca* jest uniwersytet, gdzie *Poncyusz Piłat* (który sądził Chrystusa Pana) miał być profesorem prawa, chowają jeszcze w pałacu biskupim część jego katédry, jako ciekawą starożytność.

W jednem z miasteczek westfalskich żyje blizko 80 letni izraelita, który od 10 lat tylko raz w ciągu całego tygodnia jada ciepłe potrawy, to jest w piątek na początku szabasu, innych zaś dni całem jego pożywieniem jest kubek wody i odrobina zeschłego chleba.

W Londynie założyło się dwóch szewców o znaczną summę, który z nich więcey razy kichnie zażywszy pewną ilość ciemierzycy; zgromadziło się bardzo wiele świadków na to osobliwsze widowisko, zaczęli kichać, lecz jeden z kichaczów postrzdał nos i płuca, a drugi we trzy dni umarł: takieto są skutki angielskich zakładów.

Kurs wileński na assygnaty: od dnia 10 januaryi rubel srebrny, 3 ruble kop. 86½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 85, stary rubli 11, kopiejek 65, imperyał rubli 37 kop. 52½.

Wolno rDukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Uwiadomienie.

1. Expedycya Gazet przy Litewskim Pocztancie, niemając urzędowego oznaymienia o wychodzić mającym nadal *Pamiętniku Warszawskim* pod redakcyą Panów *Skrodzkiego*, *Skarbka* i *Brodzińskiego*, przymuszoną była niektórym prenumeratorom przysyłającym pieniądze na pomieniony pamiętnik zwracać. Gdy teraz ułożyła się z Redakcyą Nowego Pamiętnika Warszawskiego ogłasza: iż przyimuje w Expedycyi gazetney prenumeratę w teyże samey cenie jak w roku zeszłym i poprzedzających, po 8 Rubli srebrem, Przy tym taż Expedycya ostrzega: iż przyimuje prenumeraty tylko na te Gazety i Zurnały, o których ona ogłasza. Żądania zatym innych Gazet i Zurnałow przez nią nie ogłoszonych zostaną bez żadnego skutku.

Doniesienie Teatralne.

Kompania Aktorów Polskich ma zaszczyt uwiadomić Prześwietną Publiczność, iż celem ustalenia zabawy Teatralney i Exystencyi własnéy utworzyla między sobą iednomyślnie Towarzystwa związek, które co do ilości osób w miarę potrzeby powiększoném zostanie. Towarzystwo to, widząc na przód niedogodność dla widzów z powodu nieopatrzonego Teatru, własnym kosztem rozpoczęło reparacyą onego, o postępie którey Szanowna Publiczność naocznie się przekona. Towarzystwo czyniąc ninieysze uwiadomienie zaręcza oraz, iż niezaniedba dołożyć usilnego starania, aby zaopatrzeniem dogodnym mieysc, i wchodu, w nowym sposobie oświeceniem Sali i Sceny Teatralney, oraz wystawą przyzwoitą widowisk odpowiedzieć życzeniom Prześwietney Publiczności, i w następującą niedzielę d. 15 januar. 1822 dana będzie Komiczno-Czarodzieyska opera, część Pierwsza w 3 Aktach podtytułem: *Rusałka czyli Syrena Dniestru.* Towarzystwo polecaiąc się łaskawym względom i pamięci pragnie z nayusilnieyszém staranie służyć Prześwietney Wileńskiey Publiczności.

Imieniem całego Towarzystwa *K. Kamiński*
Zarządzający.

W Xięgarni Uniwersyteckiey u Józefa Zawadzkiego wyszły

Etrennes à mes Eleves composées pour le Piano forte par Jean Renner. Cena exemp. 40 kop. sr.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego przyymuje się prenumerata na pisma następujące:

Kuryer Litewski, *na rok z pocztą rub. sr.* 14, *bez poczty rub. sr.* 9. *Na półroku z pocztą rub. sr.* 7, *bez poczty rub.* 4 *kop.* 50; *kwartałowie bez poczty rub* 2 *kop.* 25.

Dziennik Wileński, *na rok cały z pocztą rub. sr.* 8, *bez poczty rub. sr.* 6.

Dzieje Dobroczynności, *na rok cały z pocztą i bez poczty rub. sr.* 6.

Wiadomości Brukowe, *na rok cały z pocztą rub. sr.* 4, *bez poczty rub. sr.* 2 *kop.* 50.

Tygodoik Wileński, *na rok cały rub sr.* 7 *bez poczty rub.* 5.

	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacye meterologiczne.	dnia 11	średnia	27 cal. 6,0	lin.	+ 0,92	stopni	Południ. Zachod.	Odwilż
	dnia 12	średnia	27 — 5,93	—	+ 1,25	— —	Południ. Zachod.	Odwilż
	dnia 13	godz. 8	27 — 6,7	—	— 1,75	— —	Południ. Zachod.	Pochmurno

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 6.

Wilno dnia 13 Stycznia 1821 Roku v. s.

P o z e w.

1. Według Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Urodzonym Janowi Norwidowi b. sędziemu prezydującemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węcławowiczowi podkom. rzeczyckiemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Miłaszewiczowi aktualn. taynemu sowietnikowi i kawalerowi, JO. X. Jmci Franciszkowi Sapiezie, taynemu sowietnikowi i kawalerowi, Wojewodziney Chmarzyney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swieżyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, za dług z obligu jenerała Grabowskiego, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowey, prezyd. Kasprowi Skirmuntowi, sukcessorom Adama Skirmunta podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi dworzaninowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzeckiemu, Łapinkiewiczowi kol. ass., Barbarze z Kamińskich Szumskiey, Bobrowiczowi komor., Szatałowemu horod. borys., Bogdaszewskiemu deputatowi, Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu porucznikowi, Wołkowi kapitanowi, Galimskiemu chorążemu, Sliwińskiemu, Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonnym Lozerowi, Leybkowi i Ickowi Hezelowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich sukcessorom czyli przelew mającym, gdziekolwiek zamieszkałym, z instancyi Urodzonego Władysława Zawadzkiego przed sąd Główny gubernii mińskiey Departamentu 2go spraw cywilnych, wynosi się odzownie do uczynionego w dacie 1815 roku marca 6 dnia w aktach ziemskich mińskich w imieniu obżał. Jana Norwida na taxę i exdywizyą oświadczenia w rzeczy o to: iż obżałny Norwid nabywszy od Senatora Krasno-Miłaszewicza trzecią część dóbr Dokszyc w powiecie borysowskim położonych, i takowe za intromissyą w roku 1810 januaryi 7 dnia w aktach ziemstwa borysowskiego urzędownie zeznaną z folwarkiem Wasilewsk. późniey Norwidpolem nazwanym, z wsiami Torhunami, Trusami i Zaborzem, z poddaństwem w onych podług skarbowey rewizyi dusz płci męzkiey 251, znaydującym się, po oddzieleniu i odkopcowaniu od dóbr Dokszyc do dziedzictwa swego prawnie objąwszy, do roku 1813 mając w swym władaniu, nie zostawiłbyś na tych dobrach żadnego długu, gdyby interessa żony jego Kazimiry z Węcławowiczow Norwidowey do obciążenia nie były przyczyną: zeszła bowiem z Węcławowiczow Norwidowa, mając od matki swojey Eleonory z Horwatow Węcławowiczowey wydany oblig w posagu na złotych 100,000, była nadto sukcessorką czwartey części dóbr oyczystych Peretrutowicz w powiecie rzeczyckim położonych, i do dóyścia onych obżałnemu Norwidowi wydała plenipotencyą, z mocą zaciągania długow, skutkiem czego obżałny Norwid, jako plenipotent żony swojey, zaciągał na interessa długi, z których taż żona użytkowała. Po zeyściu zaś żony swojey obżałny Norwid wydalając się z kraju i wydając matce teyże żony Ur. Węcławowiczowey na folwark Norwidpol w summie złotych 150,000 zastawne prawo, dla wiadomości wniosł tylko takowe do akt, lecz onego nieprzyznał urzędownie z przyczyny, iż żadney na to prawo nie odebrał summy, ponieważ zeszła Węcławowiczowa przyjęła obowiązek spłacenia wszystkich długow, i na to wydała obżałnemu własnoręczny rewers, obowiązujący razem Norwida do przyznania podług ustaw krajowych urzędownie prawa i wydania inwentarza wtenczas, gdy kredytorowie przez Węcławowiczową usatysfakcyonowani zostaną, którego rewersa obżałny Norwid dla ułożonego z Ur. Węcławowiczową kondyktu dotąd do akt niewprowadził, i skutkiem tak zmównego prawa zastawnego po zeyściu Ur. Węcławowiczowey obżałny Rafał Węcławowicz syn, dobra Norwidpol dla zmówności z obżałnym Norwidem niby dzierżawiąc, Ur. Norbertowi Podbipięcie od satysfakcyi kredytorow osłania. Gdy mocą plenipotencyow zeszłey Norwidowey zaciągnione długi z funduszu jey tak summy złotych 100 000 od Ur. Węcławowiczowey opisem obligacyynym, po zeyściu jey przy matce pozostałem zapewnioney, jako z czwartey części dóbr Peretrutowicz, delator przeto mając przez obżałnego Norwida z mocy plenipotencyow zeszłey Norwidowey pożyczoną summę i nie mogąc dla uczynionego oświadczenia wyżey datą wspomnionego, po którym mimo wyniesionych przez tegoż Norwida po załującego i wszystkich swoich wyżey cytowanych kredytorow pozwu, gdy załujący żadney dotąd nie uzyskał satysfakcyi i bez powołania dalszych tychże współ kredytorow do Exdywizyi dóyść oney nie może. pozywa przeto obżałnych w prośbach przeznaczenia taxy i exdywizyi dóbr Norwidpola przez powyższe oświadczenie dla satysfakcyi kredytorom oddanych, oraz części dóbr Peretrutowicz i dalszych summ do funduszu zeszłey Norwidowey należnych, nakazania uzyskania skarbowych poszlin od utrzymującego te dobra, jeśliby do tych czas uzyskane nie były, wyznaczenia na te akta urzędnikow, przepisania reguły, aby fundusze tak obżałnego Norwida, jako też zeszłey żony jego były zlikwidowane, i satysfakcya tak z folwarku Norwidpola na exdywizyą poświęconego, jak oraz z majątku zeszłey Norwidowey dóbr Peretrutowicz domierzoną została, ku czemu zobowiązania do kompertacyi obżałnego Norwida wszelkich na krzywdę kredytorow z Ur. Węcławowiczową opisow, o dopełnienie zarazem ich kognicyi, oraz z posiadanych funduszow kalkulacyi i weryfikacyi, zasądzenia expensow prawnych, i o to co przy sprawie żądanym będzie.

Roku 1821 miesiąca xbra 23 dnia. Woźny niżey podpisany świadczę, iż tego pozwu autentycznego kopiję zgodne z oryginałem, z instancyi W. Władysława Zawadzkiego JOO. JWW. i WW. a mianowicie Janowi Norwidowi byłemu sędziemu prezydującemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węcławowiczowi podkomorzemu rzeczyckiemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno-Miłaszewiczowi aktualnemu taynemu sowietnikowi i kawalerowi, Xięciu Franciszkowi Sapiezie taynemu sowietnikowi i kawalerowi, Wojewodziney Chmarzyney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swieżyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowey, prezydentowi Kasprowi Skirmuntowi, sukcessorom Adama Skirmunta podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzeckiemu, Łapinkiewiczowi kollegskiemu assesorowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiey, Bobrowiczowi komornikowi, Szatałowemu horodniczemu borysowskiemu, Bogdaszewskiemu deputatowi, Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu porucznikowi, Wołkowi kapitanowi, Galimskiemu chorążemu, Sliwińskiemu, Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonnym Lozerowi, Leybkowi i Ickowi Heselowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich sukcessorom czyli przelew mającym, z przyczyny nieznaydowania się W. Norwida w kraju i niewiadomości o zamieszkaniu jego kredytorow oczewisto do drzwi sądowych minskiego Głównego sądu 2go Departamentu dla ogłoszenia w gazetach przed sąd Główny minski tegoż 2go Departamentu podałem. Alexander Lednicki

Woźny Ziem. Ptu Miń.

Roku 1821 xbra 23 dnia. Na Urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości ziemskim powiatu minskiego stanąwszy osobiście JPan Woźny wyżey wyrażony takową rellacyą zeznał, i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem i że jest w xięgach świadczę. L. Bartoszewicz Regent.

Wypis z xiąg ziemskich potocznych powiatu mińskiego.

Roku 1821 miesiąca decembra 23 dnia. Na Urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości ziemskim powiatu minskiego, stanąwszy osobiście JPan Woźny niżey wyrażony, rellacyą podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, którey wyrazy takowe: 1821 miesiąca decembra 23 dnia Woźny niżey podpisany świadczę, iż tego pozwu autentycznego kopie zgodne z oryginałem z instancyi W. Władysława Zawadzkiego JO. JWW. i WWW. a mianowicie Janowi Norwidowi b. sędziemu prezydującemu ptu borysowskiego debitorowi, Rafałowi Węcławowiczowi podkomorzemu rzeczyckiemu fundusz dłużnika utrzymującemu, Bazylemu Iwanowiczowi Krasno Miłaszewiczowi aktualnemu taynemu sowietnikowi i kawalerowi, Xięciu Franciszkowi Sapiezie taynemu sowietnikowi i kawalerowi, wojewodziney Chmarzyney, marszałkowi Chmarze, marszałkowi Bułhakowi, marszałkowi Swieżyńskiemu, marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi, rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, porucznikowi Janowi Mackiewiczowi, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowey, Prezydentowi Kasperowi Skirmuntowi, sukcessorom Adama Skirmunta Podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Miłkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzeckiemu, Łapinkiewiczowi Kollegskiemu Assesorowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiey, Bobrowiczowi Komornikowi Szatałowemu horodniczemu Borysowskiemu, Bogdaszewskiemu Deputatowi, Hayduk[illegible]wiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu Porucznikowi, Wołkowi Kapitanowi, Galimskiemu Chorażemu Sliwińskiemu. Pleskiemu nadwornemu sowietnikowi, i starozakonemu Leyzerowi, Leybkowi i Ickowi Herelowiczowi, oraz dalszym kredytorom lub ich sukcessorom czyli przelew maiącym, z przyczyny nieznaydowania się W. Norwida w kraju i niewiadomości o zamieszkaniu jego kredytorow, oczewisto do drzwi Sądowych Mińskiego Głownego Sądu drugiego Departamentu. dla ogłoszenia w gazetach przed Sąd Główny Miński tegoż drugiego Departamentu podałem. U tey relacyi podpis Woznego takowy Alexander Lednicki Woźny Ziem. Pttu Mińskiego. Jakowa relacya po zeznaniu JPana Woźnego jest do ksiąg Ziemskich Potocznych Pttu Mińskiego wpisana. że z nich i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Pttu Mińskiego stronie rekwiruiącey jest wydan

Zgodno z Xięgami Leonard Bartoszewicz Z. P. M. Reient

Roku 1822 miesiąca januaryi 7 dnia Takową Cytacyą pozewną Redakcya Kuryera Litewskiego może umieścić w druku świadczę Józef Naborowski Grod. Wileń. Pisarz.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd taxatorsko-exdewizorski na usatysfakcyonowanie kredytorow i pretensorow Wincentego Szyrmy assesora Sądu Grodzkiego Sokolskiego dekretem Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatow w dniu 27 oktobra 1820 r. zapadłym, przeznaczony, w komplecie niżey podpisanych złożonym, na dniu 21 xbra 1820 r. do majętności Łeygobol w powiecie Sokolskim w Obwodzie Białostockim, sytuowaney zebrawszy się juryzdykcyą swoją ufundował; a w dalszey kolei spełniając przepisy dekretu Sądu cywilnego powtórny i ostatni do zjazdu termin na dzień 20 julii 1822 r. przeznaczywszy, ażeby w tymże terminie wszyscy kredytorowie i z jakiego bądź względu do funduszow Wincentego Szyrmy w Obwodzie Białostockim znaydujących się pretensorowie z dowodami ich należności wyswiecającemi, a debitorowie dla wytłumaczenia się z stosunkow do ich uczynionych w majętności Łeygobolach w Obwodzie Białostockim sytuowaney stawili się, przez ninieyszą trzykrotną do gazet Kuryera Litewskiego i Warszawskiey podający się awizacyą wzywa, ostrzegając że w skutek dekretu Sądu cywilnego należności i pretensye nieprzychodzących w powtórnym terminie do Sądu ninieyszego wierzycieli Wincentego Szyrmy winnemu upadkowi przez zapisanie amisyi ulegną, a na debitorach, choćby pod ich niestanność, wyrażone do massy należności na ich wszelkim funduszu przysądzone zostaną. Dat 1820 mca decembra 21 dnia.

Wincenty Lewicki Prezyd. Kazimierz Krzyżanowski Exdyw. Stefan Skirmont Exdyw.

Zgodno z oryginałem swiadczę Hieronim Połubiński administrator folwarku Łeygobol.

Ogłoszenie.

2. Pierwsze oddzielenie Rządu Obwodowego Białostockiego podaje do powszechney wiadomości: iż w drugiém oddzieleniu tegoż Rządu odbywać się będzie licytacya w termininach 17, 23 i 28 lutego następnego 1822 roku na wypuszczanie w dwunastoletnią dzierżawę następnych dóbr skarbowych w Obwodzie Białostockim położonych, a mianowicie: 1 W Powiecie Białostockim w Amcie Surażskim Folwark Uhowo, w którym podług ostatniey rewizyi liczy się dusz włościańskich płci męzkiey 216, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 1,325. 2do W Powiecie Bielskim w Amcie tegoż nazwiska Folwark Pohreby, w którym liczy się dusz włościańskich 54, czyni roczney skarbowi intraty rub sr. 425. 3tio W tymże Powiecie Woytowstwo Piliki do Amtu Bielskiego należące, bez włościan, zawiera gruntow w ogóle dziesięcin 139, sążni 859, arszyn 4½ miary rossyyskiey, czyni roczney intraty skarbowi rubli sr. 150 4to W tymże powiecie w Amcie Stołowackim Woytowstwo Plużycze, bez włościan; zawiera gruntów w ogóle dziesięcin 38, sążni kwadratowych 1,873, czyni roczney skarbowi intraty rubli sr. 12. 5to W Powiecie Sokolskim w Amcie Nowowolskim Folwark Zwierzany, w którym liczy się dusz 18, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 425. Życzący zadzierżawienia wymienionych tu dóbr, aby udali się w przeznaczonych dla licytacyi terminach do Białostockiego Obwodowego Rządu 2go oddziałenia, opatrzeni w kaucyą dwuletniey kwocie arendy odpowiednią.

Assessor Kardynałowski.
Sekretarz J. Stefanowicz.

Dwónasto-letnia dzierżawa.

Sądy Exdywizorskie.

2. Decyzya Sądu działowego na interes JWW. Rajeckich i W. Bonieckiey; z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabiami Chodkiewiczami, i wierzycielami JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza przeznaczonego, w komplecie czterech osob Urzędniów Ziem., na dniu 4 januar. 1822 roku na gruncie dobr Turca w Gubernii grodzieńskiey ptcie Nowogródzkim położonych ogłoszona.

Sąd działowy po zakommunikowaniu przez JWW. Rajeckich rezolucyi Sądu Głównego Kijowskiego dnia 19 Xbra zeszłego 1821 r. wypadłey, wysłuchowszy wniesień 1mo JW. Alexandra Hrab. Chodkiewicza, 2do Opieki JW. Józefa Hrab. Chodkiewicza, 3 prośby niektórych wierzycieli litewskich i 4 prośby JWW. Rajeckich, zdecydował; gdy ukazami Rządzącego Senatu, a mianowicie powtórnym w roku zeszłym 1821 dnia 1, 7bra zapadłym, Sądowi Głównemu Kijowskiemu, termin dla rozprawy przeznaczyć, i o tym terminie strony w ten interes wchodzące prawnym porządkiem zawiadomić zostało pole-

cono; co Sąd ninieyszy z polecenia Sądu Glów. Kijowskiego skuteczniąc o terminie w dniu 10 9bra zeszłego 1821 roku przypadającym, wszystkie strony w ten interes wchodzące zawiadomił; lecz kiedy termin takowey rozprawy z dnia tylko 20 do dnia 29 mca 9bra utrzymując tok rzeczonego interessu, następnie dla zaszłych rozpisow Urzędników dzielczo-zjazdowych, i przesłania opinjów dla rozwiązania w departament kijowski, bezczynnie do dnia dzisieyszego spełzł; następnie Departament kijowski, lubo rozwiązał rospisowe zdanie Urzędników zjazdowych, jednakoż termina do stawienia się stron w ten interes wchodzących i kontynuacyi tego dzieła, nieprzeznaczył; dla tego widno: iż Sąd dzielczo-zjazdowy in fundo będący, dostrzegłszy tę nieodbitą potrzebę z przepisem Rządzącego Senatu zgodną, przeznaczeniem dogodnego dla stron terminu załatwić jest obowiązany, dostregłszy zatém iż o przybyciu w terminie dzisieyszym JWW. Rajeckich, i o okazaney rezolucyi Sądu Głów. kijowskiego, nietylko wierzyciele, lecz nawet i W. Boniecka nie wiedzą, i wiedzieć nie mogli; że ciż wierzyciele JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza, prezentując piątą stronę bydź przytomnemi dziełu temu mają po sobie prawo i Ukazy Rządzącego Senatu, który dla zaszłych rozpisów, i zamknięcia dalszych sądowych czynności z mieysca juryzdykcyi oddaliwszy się, jeśliby o powtórnie noznaczonym terminie dla rozprawy zaawizowanemi nie byli, mieliby późniey powód mówienia, na zachwianie stałości Sądu ninieyszego wyroków, że dotąd ani JWW. Hrabiowie Chodkiewicze, ni też wierzyciele do naymnieyszey zwłoki w tym interessie nie przyczyniwszy się, nie mogą o zwłokę bydź obwinionemi: jeśli zaś Departartament kijowski na żądanie JWW. Rajeckich, z dnia 10 do dnia 20 mca 9bra dając onym czas powrótu z Kijowa, i wezwania urzędników termin posunął, toć podobneyże dogodności w ninieyszém przyyściu dla wierzycieli nawzajem odmówić niepodobna, tém więcey: iż kiedy oni o terminie ninieyszym przez nikogo zawiadomionemi nie będą, wiedzieć nie mogli w jakim czasie stawić się, i na jaki termin wezwać z swey strony urzędnika są obowiązani: mocą więc takowych przyczyn na ordynacyi Rządzącego Senatu opartych dostrzegłszy nakoniec że i W. Boniecka w tym Sądzie, i w teraźnieyszym czasie niestawiąc się, ile do dopełnienia osobistey komportacyi obowiązaną zostawszy, w późnieyszym czasie wymawiaćby się mogla niewiadomością, o rezolucyi ostatniey Departamentu kijowskiego, i o termininie bez awizacyi naznaczonym, aby na przyszłość w niczém Sądu ninieyszego wyroki załatwianemi bydź niemogły, termin dla rosprawy ninieyszey, w dziele JWW. Rajeckich i W. Bonieckiey z JWW. Hrabiami Chodkiewiczami ukazami Rządzącego Senatu przeznaczonym, w dniu 18 teraźnieyszych miesiącach i roku ostatecznie przeznaczyć; i aby o takowym terminie tak W. Boniecka, jako też i wierzyciele JW. Alexandra Hr. Chodkiewicza zawiadomionemi bydź mogli, ninieysze postanowienie do Redakcyi Kur. Lit. aby umocowany JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza podał obowiązać; dla czego dalszą czynność tego dzieła, do dnia 18 teraźnieyszego roku i miesiąca wstrzymać. O zgodności z protokułem sądowym poświadczamy i wolność do druku podania dozwalamy.

Sędzia Jan Zaleski. Podsędek Jan Józef z Dobry Dobrzański.

W e z w a n i e.

3. Kommissya sądownicza ukazem Jego Cesarskiey Mości ALEXANDRA Pierwszego Imperatora i Samowładcy Całey Rossyi Króla Polskiego etc etc etc Roku teraznieyszego 1821 dnia 18. julii v. s. własnoręcznie podpisanym do dzieł i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiey H P. K. D. A. i K. G. Damy, odrębnie ustanowiona w mieście powiatowym Starym Konstantynowie w kraju Rossyyskim a Gubernii Wołyńskiey leżącym, odkryta i tym czasowy pobyt swóy maiąca z wolnością przeniesienia się gdzie potrzeba wskaże. Po odkryciu pierwszego posiedzenia na dniu 19. grudnia bieżącego 1821 r: przystępując do wykonania prawideł wyżey rzeczonym ukazem dla siebie przepisanych; gdy w punkcie piątym znayduie, iż za takowym odkryciem poleconą nieodstępnie obwieścić o tém w publicznych wiadomościach rossyyskich, polskich, i zagranicznych, niemniey naznaczyć wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiey termina do przedstawienia poszukiwanych przez nich należności tym, co w granicach Państwa Rossyiskiego i Królestwa Polskiego znayduią się sześciomiesięczny, innym zaś za granicą mieszkaiącym roczny, licząc od dnia publikacyi, a to pod obawą w przypadku uchibienia założonego czasu utraty praw im służących; przeto postanowiła Wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiey, iż ci w Państwie Rossyiskim tudzież Królestwie polskim, zamieszkali; w przeciągu miesięcy sześciu, a w innych kraiach za granicą znayduiący się w upływie roku iednego przedstawić Kommissyi poszukiwane przez nich w fortunie JW. Rzewuskiey należności, pod utratą w przypadku niestawienia się w terminie praw im służących, są obowiązani, zadeklarować; iakowe postanowienie, celem zawiadomienia stron interessowanych o otworciu swey Kommissyi, jakoteż wezwania wierzycieli, aby w przeznaczonym czasie prawa im służące objawili, w kopii urzędowney do Rządów Guberńskich Wołyńskiego, Podolskiego i Kiiowskiego, tudzież do Redakcyów Gazet Petersburskiey Wileńskiey, Warszawskiey, Lwowskiey, Widenskiey, Berlinskiey i Paryskiey. dla trzykrotnego, ogłoszenia przesłać. Działo się w mieście Starym-Konstantynowie na sessyi Kommissyi sądowniczey roku 1821 dnia 19 grudnia. Protokoł podpisali. Prezes Wincenty Ledochowski, Deputat Dyonizy Opacki, Deputat Wincenty Jezierski, Deputat Ludwik Dubiecki.

o Zgodności z prothokołem swiadczę Deputat Ludwik Dubiecki.

O g ł o s z e n i e.

3. Na skutek przedpisań od zwierzchności wyszłych Rada mieyska Wileńska podaje do powszechney wszystkich wiadomości ażeby mieszczan wileńskich do skażek po rewizyi ostateczney 1816 roku zapisanych w różnych powiatach gubernii wileńskiey przemieszkiwających, dla opłaty należnych od nich podatkow, właściciele swych majątkow i innego tytułu dzierżawcy, pod któremi nayduią się takowi mieszczanie, bez naymnieyszey zwłoki jako w interesie skarbu tyczącym się, do Miasta Wilna do Rady na Ratusz wysłać raczyli i bez kwitow z opłaty podatkow aż po rok 1823, pod żadnym pretextem nie utrzymywali, a to w celu uniknienia odpowiedzialności za to wyniknąć mogącey. Datt roku 1822 mca januaryi 4 dnia

Prezydent Rady Franciszek Poznański.

Obwiesczenie.

3. Wincenty Dowgiałło prezydent ziemski zawileyski, Michał Sawicki prezydent wileński, Aloizy Jankowski sędzia ziemski oszmianski, Józef Skarzynski sędzia ziemski trocki, Szymon Kulf wiec sędzia grodzki kowieński i Paweł Smigielski sędzia grodzki brasławski.

Oznaymujemy tym naszym urzędowym obwieszczym listem JWW. i WW. Ludwikowi Giełgudowi strażnikowi W. Xstwa Litto z jedney strony, a zaś Eustachemu i Emilii z Gorskich Chrapowickim podkomorzym b. szawel, Józefowi i Eleonorze z Giełgudow Wereszczynskim starostom upitskim, Maryannie z Kossakowskich Giełgudowey strażnikowey W. Xtwa Lit., Annie matce stolnikowey i prezydentowey b. grodz. ross. Ignacemu porucz. woysk pol. Mikuckim, Franciszkowi Janczewskiemu prezydentowi granicz. rossien. Wincencie matce starościnie i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i Annie Ostrowskim sędziom b. grodz. rosień., Xdzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu konwentowi XX. karmelitow rossienskich, Mateuszowi Malkiewiczowi rektorowi i całemu zgromadzeniu pijarów rossien., Janowi Łopacie sekretarzowi opiekunowi Zofii i Annie Sabowiczównom, Xaweremu Oycu Sędziemu Grodz. Rossien. Ignacemu i Zenonowi synom Staniewiczom, Józefowi i Maryanie Rymkiewiczom Sędziom, Wawrzyncowi Pikturnie Regentowi b. Dekretowemu ziem. Ross., Józefowi i Justynie Montwiłłom, Karolowi i Elżbiecie Dowiattom Sędziom b. Gran. Rosień. Eustazemu i Angeli Stankowiczom b. assessor pttu Ros. Ezechielowi Staniewiczowi prezydentowi, Józefowi i Annie Billewiczom marszałkom b. Rossien. również JWW. Michałowi kawalerowi orderow i Eleonorze z Tyszkiewiczow Giełgudom nadwornym marszałk Littew. iako też dalszym prętensorom wierzycielom i do massy funduszu JW. Giełguda strazn. dłużnym osobom, że w skutek dwuch dekretow iednego remissyinnego SąduGłównego Litt Wilen. 2go Depar., przeszłego 1820 miesiąca maja 13 dnia nastałego drugiego przez Sąd exdywizor. in fundo dóbr Widukl tegoż Roku 1820 na dniu 20 miesiąca lipca ogłoszonego, trzey z nas wyżey wyrażonych urzędnikow za niedziel 4 od datty podania tego obwieszczenia do maiątku strażnika Giełguda Widukle zwanego w pttcie Rossien. położenie maiącego ziechawszy, czynność przez Remissę. Sądu Głównego do ułatwienia sobie powierzoną i w pierwszym Sądu exdywizorskiego zjezdzie rospoczętą ostatecznie dopełniać będą, o czem izby wszyscy strażnika Giełguda kredytorowie i rozmaici iego pretensorowie tak, też Debitorowie do massy konkursowi uległey osoby, swiadome były przez niniejsze urzędowne obwieszczamy pismo.

Roku 1821 mca xbra 29 dnia Woźny swiadczę iż kopie tego obwieszczego listu z nakazu WW. Wincentego Dowgiałły prezyd. ziemskie. Zawill. Michała Sawickiego prezydenta Wilens. Aloizego Jankowskiego Sędz. ziems. Oszmians. Józefa Skarżynskiego Sędz. ziems. Trockiego. Szymona Kulwieca Sędz. Grodz. Kowienskiego i Pawła Smigielskiego Sędz. Grodz. Brasławs. urzędnikow 1wszą JW. Ludwikowi Giełgudowi strażnikowi W X. Litt w dobrach Widuklach, 2gą JW. i WW. Józefowi i Eleonorze z Giełgudow Wereszczynskim Star. upitt. Maryannie z Kossakowskich Giełgudowey Strażnik., W. X. Litt. Eustachiemu i Emilii z Gorskich Chrapowickim b. podkom.Szawel. Annie matce Stolnikowey i prezydentowey b. Grodz. Rosien. Ignacemu Porucz. Woysk Pol. Mikuckim, Franciszkowi Janczewskiemu prezyd. Gran. pttu Rossi. Wincencie matce Staroscinie i Damazemu Straszewiczom, Wincentemu i, Annie Ostrowskim Sędz. b. Grodz. Ross. Xiędzu Stanisławowi Bohdanowiczowi przeorowi i całemu zgromadzeniu XX Karmelitow, xiędzu Mateuszowi Milkiewiczowi Rektorowi i całemu zgromadzeniu pijarow Ross., Janowi Łopacie sekretarz. opiekunowi, Zofii i Annie Sabowiczownom, Xaweremu oycu Sędz. b. Gran. pttu Ross. Ignacemu i Zenonowi Synom Staniewiczom, Józefowi i Maryannie Rymkiewiczom Sędz. Wawrzyncowi Pikturnie regentowi Dekret. ziems. Rossien., Justynie Józefowi Montwiłom Sędz. b. Gran. Ross. Eustazemu Angeli Stankowiczom ases. b. ros. Ezechielowi Staniewiczowi Prez. Józefowi i Annie Bielewiczom marszał. pttu Ross. w tychże dobrach Widuklach w powiecie ogólnym Rossienskim leżących 3cie. JW. Michałowi Kawalerowi orderow i Eleonorze z Tyszkiewiczow Giełgudom marsz. W. X. Litt w maiętności Zamku też w pttcie ogólnym Rossienskim leżącym podałem, i że za niedziel cztery od dnia dzisieyszego trezy z wyżey wymienionych WW. urzędnikow ad fundum Widukl ziadą i komplet Sądu exdywizorskiego złożywszy, dzieło Remissą sądu Gł. Wilen. sobie powierzone a na dekrecie Sądu exdywizor. pierwszo ziazdowym rospoczęte ułatwiać będą, zawiadomiłem. Jan Sokołowski woźny pttu Rosien.

Roku 1821 miesiąca decembra 30 dnia przed aktami Grodzkiemi pttu Rosienskiego stawając obecnie woźny wyż wyrażony JP. Jan Sągayło takową rellacyą podanego obwieszczenia urzędownie zeznał Przyjąłem Otton Dowiatt Grod. pttu Rosienskiego Regent.

Roku 1821 xbra 30 takowe obwieszczenie wolno w Kuryerze Litewskim zamiescić prezydent ziemski pttu Rosien. Jan Kalinowski.

---

3 *Od wileńskiey składowey Tamożni ogłasza się: iż w teyże Tamożni d. 11, 16 i 23 teraźnieyszeg miesiąca januaryi, rano o godzinie 8, będą przedawa się z publicznego targu następujące skonfiskowan towary, a mianowicie: kipernego, nankinu 5 sztuczek miarą 175 arszynow, dymki kolorowey 2 sztuczki 3 reszty 100 arszynow, kartunu 7 sztuk 2 reszty 280 arszynow, naboyki 12 sztuczek 462 arszyn, materyi bawełniczney tkaney nazywającey się linham 4 sztuki 1 reszta 185 arszyn, kartunu 1 sztuka 1 reszta 33 arszyn, chustek bawełnicznych nabijanych 21 sztuk, kręconego jedwabiu 1 paczek, chustek małych jedwabnych czarnych gładko-tkanych 16 sztuk, chustek półnicianych kolorowych 12 sztuk, nowy talis 1 i stare 1, stare koszule, stara czapka futrzana z czarnym aksamitnym wierzchiem, para starych wełnianych pończoch. Roku 1822 januaryi 5 dnia. Zarządzający fon Smitten. Sekretarz Perfilejw:*

Sąd Exdywizorski.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dekretem Sądu Gł. Ltt. Wileńskiego 2go Depart. na domierzenie satysfakcyi kredytorom porucznika woysk pol. W. Ignacego Mikuckiego naznaczony, że w dniu 20 januar 1822 roku w dziele konkursowym do rozpoznania poruczonym, dekret oczywisty ogłosi, o tym wszystkie interesowane strony przez ninicyszą awizacyą zawiadamia. Dat 1822 mca januar. 7 dnia. W Kossakowszczyznie.

Leopold Giedgowd Ziemski Telszewski i Exdywizor Prezydent. Wileński Ziemski Sędzia Exdywizor Aloizy Jasiński. Adam Strawiński. Pisarz Ziem Trocki Exdywizor. Józef Paszkiewicz Regent Exdywizorski.

Do dzierżawy.

3. ***Niżey piszący się mając zamiar ustąpienia Naymiłościwiey sobie nadanego na starostwo Kubieluny, Lencze, Osytany w Rosieńskim Powiecie położone 12stoletniego prawa w zupełności, zaczynającego się z 12 apryla bieżącego roku, które wedle lustracyynego inwentarza przynosi rocznego dochodu 1700 rub. 85 kop. srebrem, zawiera 76 dymow gruntowych i cztery karczmy; wzywa życzących weyść w umowę o takową possessyą, aby raczyli zgłosić się do mnie w Wilnie w naypredszym czasie. Januaryi 2 dnia 1822 roku. Jenerał major woysk rossyyskich Półtoracki.***

Wilno dnia 13 Stycznia 1821 Roku v. s.

Do dzierżawy.

3 Folwark Bojarele w powiecie Zawileyskim mil 7 od miasta Wilna nad rzeką Żeimianą położony, maiący wysiewu ozimego beczek 10 z odpowiednią robocizną oraz więcey 200 wozów siana ukosu, z kilku karczmami i mieszkańcami czynszowemi jest do zastawienia, lub arędowania, drugi także folwark atynencyonalny od Buywidziszek, maiący wysiewu ozimego beczek trzynaście z odpowiednią robocizną, oraz ukosu siana wozów 200 dobrze obudowany o pułtorey mili od miasta Wilna położony, jest równie do zastawienia lub arędowania, przeznaczony, życzący sobie wchodzić o takowe folwarki w układy, znaydą poszczególne objaśnienia u W. Józefa Połonskiego Regenta Kommissyi Radziwiłowskiey w domu JW. Senatora Ogińskiego przy ulicy Ogińska zwaney pod N. 255. mieszkającego.

Pozew.

Według Ukazu JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

3. Urodzonym Xiędzu Stefanowi Reczyńskiemu Wileńskiemu i Xiędzu Stefanowi Chodorowskiemu Białoruskiemu, seniorom Ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz Floryanowi Adamowiczowi Ekonomowi Dociskiemu, pozew przed Sąd ziemski Pttu Lidzkiego na kadencyą następuiącą Trzykrólską w Roku 1822 januarii 7 rozpocząć się i sądzić się maiącą, z instancyi urodzonych Kazimierza b. Sędziego Ziem. Lidz. iako Oyca i naturalnego opiekuna a Kazimiery Sędzianki mało letniey Córki iako aktorki interessu Kamieńskich z referencyą do oświadczenia w Roku 1821 julii 23 w Aktach Ziem. Lidzkich przez Załłego i Kazimierza Kamieńskiego zapisanego, i do innych dowodow na Sąd przynieść się maiących, wynosi się oto: Zeszły Jan z Białoszewa Cedrowski Pułkownik Woysk Polskich sam ieden posiadał dziedzicznym Aktorstwem folwark Dociszki zwany, w Lidzkim Powiecie leżący, od zeszłych Józefa i Adama Czarnych Zawiszow Starościcow Pucilańskich w Roku 1806 marca 19 nabyty po rzeczonym Pułkowniku Cedrowskim, pozostała iedyną Sukcessorką Córka jego zeszła Konstancya z Cedrowskich Kamienska Załłego Kamieńskiego żona, a Załley Kamieńskiey matka pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamieńska przez szczególne tylo uczucia osobiste, iakie miała dla matki swoiey zeszłey niedawno Johanny z Stryieńskich Cedrowskiey Pułkownikowey Woysk Polskich, dokumentem 1815 Roku febr. 9 formalnie sporządzonym i przyznanym, nadała pomienioney matce swoiey Pułkownikowey Cedrowskiey dożywocie nad rzeczonym maiątkiem Dociszki zwanym, ukończyła dnie życia swoiego pomieniona Konstancya z Cedrowskich Kamieńska zostawuiąc iedyną sukcessorką wszelkiego maiątku z głowy Jana Cedrowskiego Pułkownika w osobie Córki swoiey żałuiącey Kazimiery Kamieńskiey, z takiego tedy wywodu formalnemi dokumentami sprawdzanego, to się wyswieca, że zeszła Johanna Cedrowska Pułkownikowa nie miała dla siebie Aktorstwa w maiątku Dociszkach, a z uczynności Córki swoiey Konstancyi z Cedrowskich Kamieńskiey władaiąc dożywotnie Dociszkami, nie zebrała dla si bie sumownego maiątku, i po zgonie swoim w Roku 1821 in julio nastałym, nie zostawiła osobistego funduszu. Mimo to wszakże znalazł się testament zeszłey Pułkownikowey Cedrowskiey pod dattą 1820 Roku augusta 9 napisany, a 1821 Roku julii 7 do Akt Ziem. Lidzk. oddany i wprowadzony, którym testamentem zeszła Pułkownikowa Cedrowska rozpisuiąc znaczne summy rożnym osobom, między tymi obżałowanemu W. T. Xiędzu Reczyńskiemu czer. złotych 100, obżałowanemu W. T. Xiędzu Chodorowskiemu czer. złotych 100 i złotych 500, oraz obżałowanemu W. T. Floryanowi Adamowiczowi czer. złotych 200, i część rozmaitey ruchomości fundowey jemuż w należeniu niewiadomo z iakiego powodu przyznała, a tych swoich rozporządzeń podobnież niewłaściwemi dokumentami, satysfakcyą na Maiątku Dociszkach ukazała, znaiący stan interessow i sytuacyi zeszłey Pułkownikowey Cedrowskiey, zrzekli się dobrowolnie rozporządzeń teyże Pułkownikowey Cedrowskiey, a gdy obżałowani WW. Xięża Seniorowie Reczyński i Chodorowski, oraz Floryan Adamowicz przy tych rozporządzeniach Pułkownikowey Cedrowskiey zamierzacie utrzymywać się, i z onych szukać dla siebie skutku, przeto żałuiący delatorowie zmuszeni szukać krokiem prawnym zniszczenia nie należnych dokumentow przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską podzialanych, i uwolnienia maiątku Dociszek od narzuconych niewolnie obcych cięzarow, pozywaią obżałowanych WW. przed Sąd Ziemski Lidzki zakładaiąc następne prozby: Ante omnia przyznania Aktorstwa maiątku Dociszek dla żałuiącey Kazimiery Kamieńskiey, uwolnienia tegoż maiątku od wszelkich długów i zapisow zeszłey Pułkownikowey Cedrowskiey, znikczemnienia tych wszystkich dokumentow przez Pułkownikową Cedrowską podziałanych, któreby maiątek Dociszki do jey nienależący, obarczać miały, nakazania ich zwrótu w Oryginałach, i z Akt eliminaty w tym celu naznaczenia na obżałowanych komportacyi wszelkich obligów, kart i w iakimkolwiek tytule dokumentow, przez zeszłą Pułkownikową Cedrowską dla obżałowanych poczynionych i powydawanych, Sądzenia na obżałowanych expensow prawnych i tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy proszoném i dowiedzionem będzie z wolną poprawą żałoby.

Roku 1821 xbra 20 Dnia wozny niżey piszący się świadczę, iż tego pozwu w sprawie Wielmożnych Kazimierza b. Sędziego ziem. Lidzkiego iako oyca i naturalnego opiekuna, a Kazimiery Sędzianki małoletniey córki iako Aktorki interessu, Kamieńskich po WW. JJ. Xięży Stefana Reczyńskiego Wileńskiego, i Stefana Chodorowskiego Białoruskiego, seniorow ewangelicko reformowanego Kościoła, oraz po JPana Floryana Adamowicza ekonoma dociskiego przed Sąd ziem. pttu. Lidzkiego na kadencyą nassępną trzykrólską w Roku 1822 januaryi 7 w mieście Lidzie rozpocząć się i sądzić się maiącą, wyniesionego, kopii dwie, iedną W. Adamowiczowi oczewisto w maiętności Dociszkach w Lidzkim Powiecie leżącey w ręce podałem, drugą WW. JJ. Xiężom Reczyńskiemu i Chodorowskiemu seniorom iako nie maiącym w Gubernii Grodzieńskiey i w powiecie Lidzkim osiadłości, do drzwi Sądowych ziemskich w mieście Lidzie przybiłem, a dla pewnego tych osob uwiado-

mienia, sam autentyk po zeznaniu onego w aktach ziem. Lidzkich do gazet Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego ogłoszenia przesyłam. Datt ut supra Michał Rucki w P. L.

Roku 1821 decembra 21 dnia przed aktami ziemskiemi powiatu Lidzkiego osobiście stanąwszy wyżey podpisany wozny ten kwit rellacyyny podanego pozwu urzędownie zeznał, przyiąłem w akta umieściłem o zgodności z księgami i o opłacie poszlin pieczętnych swiadczę

Michał Dziewiałtowski Gintowtt Regent Z. P. Lidz.

Takowy pozew wespół z rellacyą Woźeńską zeznaną, że wolno drukować i do Gazety Kuryera Litewskiego umieścić poświadczam.

Jakób Różyc Halicki Pisarz Ziemski powiatu Lidzkiego.

Oświadczenie.

3. Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Sądu Ziem. pttu Zawileyskiego w dacie poniżey zapisanego, podpieczęcią urzędową stronie rekwiruiącéy w Roku 1822 januarii wydan.

Roku 1822 mca. januaryi 4tego dnia w Jmieniu JW. Wincentego Wołodkowicza b. Prezydenta pierwszego Departamentu Gubernii Mińskiey, na mocy plenipotencyi dnia 7 decembra ominionego roku wydaney, i w ziemstwie Mińskim przyznaney, Walenty Zambrzycki b. podsędek ziem. Miński czyni naysolenniéysze oświadczenie, z następnego powodu: Sąd taxatorsko exdywizorski w maiętności Kobylniku były dekretem swym dnia 17 nowembra 1821 zapadłym, rozdzieliwszy do Skarbu Monarszego zaległe, a na Błosznikach w Guberni Mińskiey w pcie Dziśnieńskim liczące się remanenta na ogólnych pretensorów do massy JW. Jana Swiętorzeckiego b. w. Marszałka pttu Zawileyskiego stosunek maiących tychże kredytorów biorących schedy, na termin 15 decembra ominionego roku, do opłaty proporcyonalney illości na zaspokoienie Skarbu Monarszego pod kwit JW Wołodkowicza Prezydenta 1 depar. gubernii Mińskiey obowiązał i w przypadku nieuiszczenia tego warunku extenuacyą sched zawod czyniących, zabespieczył. obżałowan JWW. i WW. Schedaryuszowie Kobylniccy naymnieyzzey akuratności, prócz W. Fabiana Swiętorzeckiego podsędka Mińskiego, w dopełnieniu satysfakcyi dekretowi, nieokazali, żaden z nich na naznaczony termin do Dzisny należności nieopłacił, a takim postępowaniem zapowiadaiąc żalmu wiele nieprzyiemności, jako posiadaiącemu fundum Błosznik ewikcyi skarbowey uległych na exekucyą, narastanie pen i tysiączne niespokoyności narażacie, żałuiący dellator zwykły po obywatelsku traktować interessa, nie chwyta się ostatecznego środka dekretem exdywizorskim sobie zawarowanego i do piątego februaryi teraznieyszego Roku oświadczaiąc cierpliwość, wnosić należność z nastaiącemi penami zamierza, lecz że po upłynionym terminie rygor prawa rozciągnięty, nieakuratni Schedaryuszowie sami sobie przypisać zechcą i wszelkich strat i expensów będąc przyczyną, stali się odpowiedzialnemi uczęstnikami, nunieyszém oświadczeniem przed powszechnością zapowiada i dla doyścia wszystkim do wiadomości przez Kuryera Litewskiego awizować postanawia. W protokule (podpisano) Walenty Zambrzycki były Miński Podsędek. Działo się w mieście powiatowem Swiencianach.

Zgodno z protokułem potocznym swiadczę Julian Narkiewicz Regent ziem. Zawileyski.

Takowe oswiadczenie może bydź umieszczone w Kuryerze Litewskim poswiadczam. Józef Bukowski pisarz ziem. Zawileyski.

---

2. Kommissya sądownicza ukazem Jego Cesarskiey Mości ALEXANDRA Pierwszego Imperatora i Samowładcy Całey Rossyi Króla Polskiego etc etc etc Roku terazniejszego 1821. dnia 18. julii v. s. własnorȩcznie podpisanym do dziel i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiey H P. K. D. A. i K. G. Damy, odrębnie ustanowiona w mieście powiatowym Starym Konstantynowie w kraju Rossyyskim a Gubernii Wołyńskiey leżącym, odkryta i tym czasowy pobyt swój maiąca z wolnością przeniesienia się gdzie potrzeba wskaże. Po odkryciu pierwszego posiedzenia na dniu 19. grudnia bieżącego 1821 r: przystępując do wykonania prawideł wyżey rzeczonym ukazem dla siebie przepisanych; gdy w punkcie piątym znayduie, iż za takowym odkryciem poleconą nieodstępnie obwieścić o tém w publicznych wiadomościach rossyyskich, polskich, i zagranicznych, niemniey naznaczyć wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiey termina do przedstawienia poszukiwanych przez nich należności tym, co w granicach Państwa Rossyiskiego i Królestwa Polskiego znaydują się sześciomiesięczny, innym zaś za granicą mieszkaiącym roczny, licząc od dnia publikacyi, a to pod obawą w przypadku uchibienia założonego czasu utraty praw im służących; przeto postanowiła. Wierzycielom JW. Konstancyi Hrabiny Rzewuskiey, iż ci w Państwie Rossyiskim tudzież Królestwie polskim, zamieszkali; w przeciągu miesięcy sześciu, a w innych kraiach za granicą znayduiący się w upływie roku iednego przedstawić Kommissyi poszukiwane przez nich w fortunie JW. Rzewuskiey należności, pod utratą w przypadku niestawienia się w terminie praw im służących, są obowiązani, zadeklarować; iakowe postanowienie, celem zawiadomienia stron interessowanych o otwarciu swey Kommissyi, jakoteż wezwania wierzycieli, aby w przeznaczonym czasie prawa im służące objawili, w kopii urzędowney do Rządów Gubernskich Wołyńskiego, Podolskiego i Kiiowskiego, tudzież do Redakcyów Gazet Petersburskiey Wileńskiey, Warszawskiey, Lwowskiey, Widenskiey, Berlinskiey i Paryskiey, dla trzykrotnego, ogłoszenia przesłać. Działo się w mieście Starym-Konstantynowie na sessyi Kommissyi sądowniczey roku 1821 dnia 19 grudnia. Protokoł podpisali. Prezes Wincenty Ledochowski, Deputat Dyonizy Opacki, Deputat Wincenty Jezierski, Deputat Ludwik Dubiecki.

o Zgodności z prothokolem swiadczę Deputat Ludwik Dubiecki.

Ogłoszenie.

2. Na skutek przedpisań od źwierzchności wyszłych Rada mieyska Wileńska podaje do powszechney wszystkich wiadomości ażeby mieszczan wileńskich do skazek po rewizyi ostateczney 1816 roku zapisanych w różnych powiatach gubernii wileńskiey przemieszkiwających, dla opłaty należnych od nich podatkow, właściciele swych maiątkow i innego tytułu dzierżawcy, pod którémi naydują się takowi mieszczanie, bez naymnieyszey zwłoki jako w interesie skarbu tyczącym się, do Miasta Wilna do Rady na Ratusz wysłać raczyli i bez kwitow z oplaty podatkow aż po rok 1823, pod żadnym pretextem nie utrzymywali, a to w celu uniknienia odpowiedzialności za to wyniknąć mogącey. Datt roku 1822 mca januaryi 4 dnia.

Prezydent Rady Franciszek Poznański.